

[Langkilde.]

Politiken, dels gennem nogle udtalelser fra kriminalpolitimænd til samme blad. Disse udtryk for vanskeligheder, som gennem nogle år har eksisteret, har fremkaldt en vis offentlig debat og måske også en vis ængstelse hos offentligheden. Jeg finder det derfor rigtigt ved denne lejlighed at opfordre den højtærede justitsminister til her under finanslovdebatten at fremkomme med sit syn på de problemer, som ligger bagved.

Jeg skal ganske kort tillade mig at ridse baggrunden op for disse vanskeligheder, idet jeg gerne vil medvirke til, at drøftelsen af problemet foregår på et så nøgternt grundlag som muligt, hvilket er af betydning for borgernes følelse af tryghed. Debatten gennem avisoverskrifter er jo ikke altid fremmende for en sådan nøgternhed og tryghedsfølelse.

Politiets personaleproblem i dag fremkommer ved en hel række til dels ret komplicerede omstændigheder. Jeg har set, at den højtærede justitsminister har taget initiativet til en yderligere forøgelse af antallet af politifolk, som søges på de årlige love, med 100 mand, således at der i år søges 200 mand. Det er et skridt, hvis rigtighed ikke kan bestrides, men man må gøre sig klart, at en forøgelse alene løser ikke problemet. Afviklingen af krigstidens store politistyrke satte sig spor i en meget uheldig aldersfordeling inden for politiet. Der blev fra alle sider inden for politiet gjort opmærksom på, at hvis man ikke tog problemet om øget tilgang op, ville det medføre, at problemet om den skæve aldersfordeling blev et stedsevarende problem. Men det var forgåves. Først ved den almindelige nedsættelse af tjenestetiden for alle tjenestemænd lykkedes det at få en forøgelse på 400 mand til dækning af tjenestetidsnedsættelsen. Siden er der kommet en forøgelse, sidste år med 100 mand og altså i år med 200 mand.

Det, der er galt, og som har accentueret problemet, er to ting, dels at man for sent er kommet i gang med forøgelse af tilgangen, dels at den sker på en sådan måde, at den ikke giver mulighed for en ordentlig planlægning.

Disse tal, hvormed politistyrken nu forøges, er for så vidt rigtige, som de danner grænsen for, hvad man kan opsuge og ud-

danne inden for politiet, men de danner ikke grundlag for en planlægning, en tilrettelæggelse af fordelingen af personalet, således at man får det størst mulige udbytte af det og får en vis ro om spørgsmålet i politikredsene.

Forvaltningskommissionen fastslog i 1946 et vist befolkningstal som grundlag for ansættelse af politifolk. Man mente dengang, at der til 650 borgere svarede en politimand. Om dette tal nu er rigtigt eller ej, skal jeg ikke kunne sige; men mon ikke den højtærede justitsminister med udgangspunkt i disse beregninger eller lignende nye beregninger skulle iværksætte en undersøgelse af, hvilket styrketal politiet skal være på, og dernæst søge tilslutning hos de bevilgende myndigheder til, at denne styrke tilvejebringes over en vis årrække med det antal, som man årligt kan uddanne? Det vil så være muligt at tilrettelægge et samlet normativ for hele landet, og man kan sige til de politikredse, som er i nød: I skal have dette normativ, og det vil I kunne opnå i dette eller hint år. Det vil skabe ro, medens den nuværende tilstand, hvor man arbejder sig frem år efter år uden nogen planlægning, medfører en konstant uro, sådan som vi har set det i den seneste tid.

Jeg sagde før, at man fik dækning for tjenestetidsnedsættelsen gennem en forøgelse på 400 mand, men det er kun til dels rigtigt. Der foregår i disse år befolkningsforskydninger i voldsom grad, og inden for de givne rammer må man i de kredse, hvor arbejdets omfang herved forøges, klare arbejdet alene med en dækning for tjenestetidsnedsættelsen. Det medfører selvfølgelig, at man ikke kan få den reelt, men det medfører samtidig, at man heller ikke kan få dækning for det overarbejde, som eksisterer. Det giver også nogen uro, og jeg tror, den højtærede minister burde se på dette spørgsmål, som ganske vist er et lille problem, men som alligevel vækker en vis uro.

Man har rejst det spørgsmål, om ikke der er betydelige muligheder for at rationalisere inden for politiet. Umiddelbart kan det synes sådan, og jeg mener, at når man har lagt grundlaget for en langsigtet planlægning af personalepolitikken, vil det være rigtigt, at den højtærede minister går ind i spørgsmålet om en rationalisering, for det er klart, at i den situation, hvor man